Td017_21b

Η μάνα πόχεν τον υγιό τον μονοκανακάρη
τον έλουζιν τον χτένιζι στο δάσκαλο τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον μάθνισκι μ’ ένα χρυσό κοντύλι.
Πού ’νι καλέ μ’ τα γράμματά σ’ πού ’νι καλέ μου ο νους σου.
Τα γράμματά μου στο χαρτί κι ι νους μου πέρα ’διάζει
εδώπερα κι αντίπερα πέρα στις μαυρομάτ’σες
ν απόχουν μάτι σα γυαλί κι φρύδι σα γαϊτάνι
το δόλιο το ματόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι.